

Warszawa, 16 października 2020 (piątek)

Online

<p>Session II 11:30-12:45</p>	<p style="text-align: center;">Obchody jubileuszu Profesor Elżbiety Kaweckiej-Wyrzykowskiej, <i>Jean Monnet ad Personam Chair, Katedra Integracji i Prawa Europejskiego SGH</i></p> <p>Europejski panel dyskusyjny: Spójność Polski w UE. Co dalej? Prowadzący: Prof. Adam A. Ambroziak, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie</p> <p>Paneliści: prof. Krystyna Gawlikowska-Hueckel, Uniwersytet Gdański prof. Jacek Szlachta, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie prof. Adam A. Ambroziak, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie</p> <p><u>Dyskusja z udziałem uczestników konferencji.</u></p> <p>Podsumowanie dyskusji: prof. dr hab. Elżbieta Kawecka-Wyrzykowska, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie</p>
-----------------------------------	--

Tematy do dyskusji:

Temat 1. Przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej towarzyszyło ogromne zainteresowanie problematyką integracji gospodarczej. Znalazło to swój wyraz w organizowaniu kursów, seminariów i – co zasługuje na szczególne podkreślenie- w opracowaniu kompleksowych programów kształcenia na poziomie szkolnictwa średniego, studiów wyższych i podyplomowych.

Działania polskich uczelni były aktywnie wspierane przez KE, w ramach różnych programów (np. program Jean Monnet, wymiany studentów, Speaker's Team Europe itd.), co niewątpliwie przyczyniło się do popularyzacji rzetelnej wiedzy o kosztach i korzyściach członkostwa w UE.

Szesnastoletni „staż” Polski w UE wpłynął na zmniejszenie zainteresowania problemami integracji. W kontekście tego pojawia się pytanie: **czy i dlaczego powinniśmy nadal „uczyć” integracji europejskiej; co się zmieniło od roku 2004 i co należy uwzględnić w obecnych programach studiów? Czy środowisko profesjonalno-naukowe powinno podjąć wysiłki na rzecz promocji problematyki europejskiej?**

Temat 2. Polityka spójności Unii Europejskiej od momentu jej powstania podlegała ewolucji; zmieniały się jej priorytety, cele, formy interwencji, fundusze, z których była finansowana. Jak wiadomo, na zmiany te wpływ miały procesy poszerzania i pogłębiania integracji oraz wyzwania globalne, z którymi skonfrontowana była UE.

Polska korzysta z funduszy przeznaczonych na rozwój regionów od 2004 roku i postrzegana jest jako kraj, w którym interwencje strukturalne odniosły sukces.

Zważywszy na nowe wyzwania, z którymi skonfrontowana jest UE (np. Covid 19, Brexit, kryzys demograficzny i migracyjny, zmiana pozycji ekonomicznej UE w świecie, tendencje separatystyczne w niektórych regionach- np. Katalonia) można spodziewać się dalszych zmian w polityce spójności. **Czy Polska może się „przygotować” na te zmiany i je antycypować? Jakiego kierunku interwencji powinny uwzględniać regiony w scenariuszach rozwoju, aby przyniosły one najbardziej pożądane zmiany w strukturze gospodarczej i przyczyniły się do wzrostu poziomu konkurencyjności?**